DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VII. ZATURDAG den 17den JULY, 1819. N. 29.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

UITGEKOZENE MENGELSTUKKEN.

Londen, 5den Mei.—Er zyn berigten ontvangen behelzende, dat de majoor Gray geslaagd heeft, met het binnenlandsche van Afrika verre intedringen. Een Fransch heer die deze berigten heeft gebragt, zegt, dat de majoor 300 mylen (duitsche) had afgelegd. De majoor Gray verliet de rivier Cambia in de maand April 1818. Op den daaropvolgenden 1sten November was hy te Bandau, een neger land, gelegen naby de rivier Senegal, alwaar hy door de kwade gezindheid der inwoners en het gebrek aan handel-waren, tot den 15den dier maand werdt opgehouden, wanneer hy met zyne bende naar het land van Serracolet vertrok. Hy stelde zich daar onder de bescherming van de Fransche gouvernements brik Argus, welk vaartuig in dat land een jaar moest blyven. Op dezen tyd ontving de majoor Gray in eene geheele maand gene berigten van den chirurgyn majoor van de expeditie, wien hy naar Sego gezonden had, om de bescherming van den koning van Bambarras te verzoeken. De heer Adriaan Partareaux, een gekleurd man, tolk van den majoor Gray, die naar St. Louis, Senegal, vertrokken was, om handel-waren aanteschaffen, verliet hetzelve in het begin der verledene maand, om zich by de bende te voegen. Op den 18den November ll. was de majoor Gray in goede gezondheid; hy had echter het grootste gedeelte zyner blanke manschappen en alle lastdragende dieren verloren, maar hy had nog de hoop niet opgegeven aan zyne zending te beantwoorden.

Philadelphia, 27sten Mei—Men zegt dat de heer Wm. D. Robinson, (wier ontslag uit de gevangenis te Kadix op zyn parool, wy eenige dagen geleden hebben aangekondigt,) van die plaats is ontsnapt, en te Gibraltar is gearriveerd. Het blykt dat zoodra de heer Ewing van zyne aankomst te Kadix had geweten, hy dadelyk eene onderhandeling heeft aangevangen met den Markies de Yrujo, tot het ontslag uit de gevangenis van den heer R. en door de tusschenkomst van den Amerikaanschen konsul te Kadix was de gouverneur overgehaald zyn gevangene niet van Kadix te laten voeren, tot verdere orders van Madrid zoude zyn ontvangen—ter gelyker tyd verkreeg den heer R. een persoonelyk onderhoud met den gouverneur, welke zyne welsprekendheid zoo verre overhaalde, dat hy voor zich de toelating van een parool verkreeg. Op den 14den Maart werdt hem op eene geheime wyze berigt, dat er bevelen van Madrid ontvangen waren, den gouverneur gestreng berispende over zyne edelmoedigheid aan den heer R. en hem gelastende terstond uittevoeren het bevel bevorens aan hem vertrouwd, om de gevangene dadelyk naar Ceute te verzenden; men berigte hem tevens, dat de stads adjudant hem met een wacht opzocht. De herinnering aan de 30 maanden die hy in de hevigste ongemakken der gevangenis heeft moeten slyten, deed hem besluiten van zyn gegeven woord te wyken. Op den zelfden dag ontsnapte hy in een vaartuig die in de Kadix baay lag, welkers kapitein met een edelmoedig hart, dat hem tot eere verstrekt, dadelyk onder zeil ging, niettegenstaande er eene tegenwind toen waayde; en dus zeide de heer Robinson vaarwel aan Spaansche kasteelen, en onderaardsche kerkers en gevangenissen, om eens weder de gezonde lucht inteädemen van zyn eigen vrye geboorteland.

Baltimore 28sten Mei.-De zaak van Cuba legt nog voor het publiek; er is echter als nog geen bewys van het afstaan van dat Eiland aan het Britsche Ryk. Het is waar dat zulk een voorslag in Cuba de hoofdzaak der gesprekken uitmaakt, en dat het gerucht Jamaika had bereikt, doch men weet niet zeker of het te Cuba van Engeland of wel van Spanje was ontvangen. Dat een Engelsche vloot zich in de buurschap ophoudt, kan welligt worden toegeschreven aan het gevaar waaraan den handel in deze tyden bloot staat. Wy moeten overtuigd worden door de opheldering dezer zaak, welke, zoo zy waar is, niet lang onbekend zal blyven, en niets in de tegenwoordige staatkundige gesteldheid van Europa kan haar twyfelachtig doen voorkomen. Het is alleen de daadzaak daar wy ons van moeten verzekeren. Het Britsche Ryk kan door den aart zyner zee-magt tot het besluit getrokken worden, de Eilanden boven eenig deel van het vaste land te verkiezen, niet alleen om dat zy gemakkelyker zyn te verdedigen, maar ook om de zee-magt die in hun moeten worden besteed, te vermeerderen, en daar de Europeërs het eerst de Eilanden hebben ontdekt, kan het wel worden gedacht dat zy dezelven het laatste zullen behouden. Op dit oogenblik, spreekt men veel van de grootere spoed in Spanje met de expeditie naar Amerika bestemd, en men geloofd, dat eenige buitenlandsche onderhandelingen gunstig aan het Spaansche oogmerk zyn geweest. De waarde van Cuba bestaat in haren handel; verleden jaar waren er in een haven van dat Eiland, elf hondert vaartuigen. Den uitvoer van suiker & koffy was zeer groot. Het storte in de koninklyke schatkist dat jaar vier millioenen, een vyfde meer dan in eenig voorig jaar. In January ll., zyn 81 vaartuigen uit de Havanna gezeild, waarvan 32 in de Vereenigde Staten te huis behoorden. De opbrengst van Cuba in het jaar 1817 bedroeg drie en een halve millioen dollars, en in dat jaar zyn 13 hondert vaartuigen te Havanna geweest. In de maand Sept. 1817, kwamen in 13 dagen, 15 schepen aan, met tusschen 3 en 4 duizend slaven. Deze daadzaken zyn genoegzaam om uitteleggen de waarde van den handel en de middelen om den arbeid welke hetzelve rugsteund, te onderhouden. In het begin dezer eeuw werdt derzelver bevolking op een zesde van een millioen geschat; een zesde, gedeelte daarvan bestond uit slaven. Men bekend dat het Eiland tot groote verbeteringen vatbaar is, het is echter zoo als het nu is, een ryk juweel aan de kroon van Spanje.

Batavia den 24sten October.—De lang verwachtte Nederlandsche troepen zyn den 19den Augustus voor Malakka aangekomen, ten einde genoemde bezitting overtenemen. Den 25sten zyn de Kommissarissen, de Schout by-nacht Wolterbeek en de Gouverneur Timmerman Thyssen, in staatsie, naar land gevaren. Zy zyn door den Engelschen Resident, den heer Kenneth Murchison, plegtig ontvangen en op een prachtig diner onthaald. By het vertrek van de laatste berigten was de Nederlandsche vlag nog niet geheeschen en waren de Nederlandsche troepen, een myl ten noorden van het fort, in barakken gehuisvest. De Kommissarissen waren in onderhandeling wegens de overname. De Engelsche Resident maakte toebereidselen om den 24sten Augustus, den geboortedag van Z. M. den Koning der Nederlanden, plegtig te vieren. De berigten zyn getrokken uit het dagblad van het Prins van Wales eiland, van den 29sten Augustus. (Een Amerikaansche schipper heeft berigt gebragt, dat de genoemde kolonie den 20sten September is overgenomen.)

De kooplieden te Batavia hebben nadere inrigtingen gemaakt, ten aanzien van de beurs; zy zyn ook bezig met het oprigten eener assurantie-societeit, ten einde daar door den handel in 't algemeen te gerieven en de kapitalen,- welke anderzins voor premien naar elders vloeijen, voor de circulatie van Java te behouden.

Den 13den Maart.—Het Hof van Assizes te Mons heeft [illegible]evolge art. 295, 304, 321 en 326 van 't [illegible]boek, veroordeeld tot eene gevangenis va[illegible] jaren een gepensioneerd officier, overtuigd van een ander officier, in een tweegevecht, te hebben doodgeschoten.

Parys den 31sten Maart.—Het openbaar gehoor van den Persischen Ambassadeur heeft plaats gehad; Z. M. heeft hem, op den troon zittende, ontvangen. De Ambassadeur heeft de geschenken, met veel bevalligheid overhandigd. Alle de Prinsen en Prinsessen, de Ministers, Ambassadeurs, Maarschalken, Pairs en Gedeputeerden, als mede zes honderd vrouwen op de prachtigste en bevalligste wyze gekleed, waren in de gallery vereenigd. Tot genoegen van alle rustlievenden is de gezondheid van den Koning in zoo verre hersteld, dat men hoopt Hoogstdenzelven den 3den Mei, den jaardag van zyne intrede in Parys, in den Schouwburg te zullen zien.

Den 5den April.—Byna alle de nieuw benoemde Pairs hebben nu zitting genomen. Hoe zeer men niet twyfelt of het ministerie, het welk deze Pairs heeft benoemd, heeft alle reden, om te vertrouwen, dat daar door uit den weg zyn geruimd alle die moeilykheden, welke tusschen de Kamer en het ministerie gerezen waren, wordt echter de zekerheid van het bestaan eener ministeriele meerderheid by velen meer in twyfel getrokken, dan in den beginne. De Kamers der Pairs bestaat thans uit 266 leden; 28 daar van zyn, of in ambassade, buitenslands, of minderjarig. De Pairs, welke dus wezenlyk zitting hebben, zyn alzoo ten getale van 238. Van deze hebben 98 zich verklaard voor het bekende voorstel der Pairs; het is niet te verwachten, dat deze van gevoelen tegen het tegenwoordig ministerie zullen veranderen. Daar 120 stemmen de volstrekte meerderheid uitmaken, hebben deze Pairs slechts eene versterking van 22 stemmen noodig, om deze meerderheid tegen het ministerie te behouden.—De Antilliberale party heeft dus geenzins de hoop verloren, en beyvert zich in alle hare geschriften, om de nieuwe Pairs op alle mogelyke wyzen in haar belang over te halen. Men twyfelt niet, of er zyn van beide kanten geheime onderhandelingen op het tapyt, waarby elke party haar oogmerk poogt te bereiken. Het zal kort duren, of de houding van de vernieuwde Pairs-kamer zal worden beslist.

De discussien wegens de vryheid van de drukpers worden met belangstelling te gemoet gezien. Onder de geschriften, welke omtrent dit belangryk onderwerp het licht zien, baart byzonder veel opziens een boekje van den Baron Locré, in der tyd Secretaris-generaal van den Staatsraad, onder het bestier van Buonaparte, ten titel voerende: *Over de discussien over de vryheid van de drukpers, de censuur, het letterkundig eigendom, de drukkery en boekverkoopery, welke in den Staatsraad hebben plaats gehad, gedurende de jaren* 1808—1811. Men ziet door de uitgave van dit merkwaardig geschrift, 't welk de geheimen van Buonaparte en de zynen grootelyks aan den dag legt, een nieuw bewys, dat de Gedeputeerde De la Fayet te regt in de Kamer heeft aangemerkt, dat de deelgenoten van de heerszucht van Buonaparte meer en meer uit zich zelve en zonder schaamte, voor hunne tydgenoten aan den dag leggen de snoode middelen, welke Buonaparte en zyne zoo gedienstige Staadsraad bezigden om alle mogelyke vryheid van denken, spreken en schryven, ware het mogelyk, voor altyd te vernietigen en te smoren, en tevens de magthebbenden de gelegenheid te geven, om in de duisternis zich allerlei snoodheden te veroorlooven, zonder dat men behoefde te vrezen, dat daar iets van bekend zoude worden. Uit deze discussien moet men besluiten, dat een aantal menschen, welke thans den mond vol hebben van liberale beginselen en eene onbepaalde vryheid van drukpers, destyds zeer anti-liberale gevoelens koesterden, zoodanig dat Buonaparte zelf oogenschynelyk liberaler scheen, dan velen van zynen Raad. Dit geschrift verspreidt veel licht over die noodlottige dagen en kan welligt den geschiedschryver gelegenheid geven, om uit echte staatsstukken meer en meer te leeren kennen de listige staatkunde van Buonaparte, ten einde zyne dwingelandy te vestigen en zich zelven en de zynen groot te maken op den ondergang der Europesche natiën.

Den 15den July 1819.

MARINE.

ALLE de genen, welken genegen mogten zyn, zich te engageeren in Zyner Majesteit's zeedienst, addresseeren zich, aan boord van Zyner Majesteits brik Merkuur, gecommandeerd wordende door

De Kapitein Luitenant,
G. A. POOL.

Den 16den July 1819.

DE ondergeteekende Magazyn Meester van 's Ryks Magazynen alhier, inviteert alle de genen die eenige leverantie aan gemelde Magazyn hebben, om hunne rekeningen alle maanden in triplo (waar van een op zegel) in te leveren, en zulks uiterlyk op den 3den van de daarop volgende maand.

De Magazyn Meester voornoemd,
G. C. MULLER.

Curaçao den 17den July 1819.

DE ondergetekende maakt aan het publiek bekend, dat hy verlooren of vermist heeft een Gouvernements Ordonnantie N°. 199 groot P. 60 „ „ „ voor zyn Tractement over de maand January deezes jaars; verzoekende de geene die dezelve in handen heeft, by hem te brengen, en tevens op te geven van wie hy die ontvangen heeft, ten einde verdere navorsching te doen.

CONST. SCHOTBORGH.

Den 9den Juny 1819.

TE KOOP.

EEN Huis en Erve, staande in de Willem Stad, in de Joode Straat, aan de zuid zyde op de hoek van de Dwars Straat, met 5 Vertrekken om te verhuren, te weten: twee Boven en drie Onder Vertrekken, de prys is te bevragen, by den ondergeteekende, of by den Heer David Cohen Henriquez, en op eene favorabel conditie.

GAB. MUSKUS.

CURACAO.

Schepen in en uitgeklaard, zedert onze laatste.

INGEKLAARD—JULY.

10. bark Diana, van Son, Porto Rico
—— Monserate, Marme, ditto
12. —— Doris, Simon, La Guayra
golet St. Theresa, Mansano, Coro
bark Koning David, Specht, Porto Rico
golet N. S. del Carmen, Monaga, Coro
14. —— Victoria, Ugale, Puerto Cavello
15. —— Maria, La Roche, Porto Rico
—— Pandora, Wagenaar, Porto Plata
bark Celly, Luckert, Spaansche kust

UITGEKLAARD—JULY.

10. golet Roose Boom, Servo, Maracaybo
12. —— Diana, Simon, Coro
bark Drie Gebroeders, Fyns, St. Domingo
13. golet Eloisa, Joseph, St. Thomas
14. —— Adella, Delgado, ditto
—— Franc: de Paula, de Pool, Spaan: kust
15. bark Jong Vrouw Fanny, Saragosa, P. Rico
brik Hippomenes, Bourne, New York
bark La Fortune, Rior, Porto Rico
golet Neieus, Penso, Spaansche kust

De schr: Friendship, kapt. Shain, is behouden van dit eiland te Philadelphia gearriveerd.

Amsterdam den 25sten Maart.—Kapitein G. Straatman, voerende het schip Venilia, van Rotterdam te Suriname gearriveerd, meldt van daar in dato 18 Jan. dat hy op 32° 14' n. breedte 16° 56' lengte van Greenwich, door een Patriotschen kaper, voerende 18 stukken en 175 man, van een groot gedeelte zyner lading is beroofd geworden.

Uit de Nederlandsche Staat's Courant, van den 13den February 1818.

Parys, den 27sten February.—Een onzer dagbladen kondigt aan, dat de generaal der onafhankelyken, Renovalès, derzelver party verlaten, en, na zich van de schepen en ladingen, die hem toevertrouwd waren, te hebben meester gemaakt, zich voor Ferdinand VII heeft verklaard. Zie hier eenige echte byzonderheden, wegens het gedrag, door gemelden generaal, te Nieuw Orleans gehouden.

"Deze generaal had eervol voor de onafhankelykheid van het door Buonaparte aangevallen Spanje gestreden. By Ferdinand VII in ongenade gevallen, en beschuldigd van deel in eene zamenzwering te hebben genomen, nam hy de wyk naar Engeland, alwaar hy twee jaren in een aan behoefte grenzenden staat doorbragt. Hy wendde zyn uitzigt naar den kant van Amerika, en liet zich tot eene expeditie ten voordeele der Insurgenten overhalen. Londensche speculateurs verschaften hen wapenen en levensmiddelen. Zyne expeditie, eene der gewigtigste, die uit Engeland vertrokken zyn, zeilde, in de maand July ll., uit de Teems, en kwam, in de maand September, te Nieuw Orleans aan. Berigten over den waren toestand der Insurgenten, waarby hy zich moest voegen, ingewonnen hebbende, nam de generaal Renovalès, met afschrik over het wreed en gering-loos gedrag van zyne nieuwe geallieerden vervuld, het besluit, om openlyk de inserrectie party te verlaten; hy verstond zich met eenige zyner officieren, en maakte zich meester van de schepen, de wapenen en de krygs en mondbehoeften tot de expeditie behoorende. Ter gelyker tyd vaardigde hy een manifest uit, waarvan de voornaamste zinsneden hier volgen:

"Ik had beproefd, myne verdediging aan den koning te doen toekomen, maar werd genoodzaakt Spanje te verlaten. Toen bleef my geene andere keus over, dan naar Amerika te vertrekken, alwaar ik reeds een gedeelte myner jeugd had doorgebragt. Ik meende daar de vryheid te zullen vinden; ik vleidde my, tot de verzoening der partyen dienstig te kunnen zyn. Agenten van de in opstand zynde gouvernementen verstonden zich met handel-speculateurs te Londen, om ons wapenen en levensmiddelen te leveren. Naauwlyks bezorgden zy ons het noodzakelykste tot levensonderhoud; .. zy legden ons de zwaarste voorwaarden op; en nog werden deze voorwaarden van hunnen kant niet vervuld . . . .

"In dit land aangekomen, verdween myne beguicheling. De zoogenaamde bevryders van Amerika zyn staatzuchtigen, die over huns gelyken trachten te heerschen. Hunne geestdrift is slechts huichelary. Deze heiligschendende moordenaars der menscheid doen niet dan verwoesten en vernielen . . . . Neen, ik wil geen, voetstap verder in de loopbaan der trouwloosheid en der wreedheid doen. De wapenen, de schepen, en de onder myne bevelen zynde troepen, zullen tot geenerlei vyandelyke operatien tegen het Spaansche gouvernement in de kolonien medewerken . . . .

"De onafhankelykheid der kolonie is eene hersenschim. Ik heb Spaansch Amerika gelukkig en bloeyende, in het genot eener wezenlyke burgerlyke vryheid, gezien: welk verschil tegenwoordig! De opstandelingen hebben overal brandschatting, moord en verwoestige arbeid, zonder iets goeds te kunnen vestigen.

"Moeten wy dan, om dat wy den koning Ferdinand mishaagd hebben, ons vooroordeeld wanen, om tegen hem te stryden? . . . . Kunnen wy onze onheilen niet op eene edeler wyze herstellen? . . . . Onze namen hebben in eene roemryke loopbaan geschitterd; zy moeten niet bezwalkt worden door eene slechte zaak te ondersteunen . . . . Ik verklaar, dat ik myn vaderland zal blyven dienen, overeenkomstig de bevelen, welke ik van het koninklyk gouvernement zal ontvangen. Z. Kath. Maj. zal zekerlyk het edele van ons gedrag niet miskennen. Spanje zal van ons zeggen, dat, indien wy geen' misslag hadden begaan, wy dezelve zoo eervol niet hadden kunnen boeten."

"Nieuw-Orleans, den 20sten October 1818.

"(get.) MARIANO RENOVALES."

De *Velocipede* of het *levenloos dier*, een machine in Engeland uitgevonden, om de oude mode van het paarde ryden, afteschaffen, heeft ten laatsten deszelfs weg tot Amerika gevonden. Men zegt dat deze vernuftige aardigheid, thans door een koetse-maker te Baltimore wordt gemaakt. Wy hebben gene byzondere beschryving van deszelfs maakzel. Men steld het echter voor, als zeer aanmerkelyk uit hoofde van deszelfs eenvoudigheid. Het heeft een rad voor-aan en een achteraan; het achterste is hooger dan het voorste, en de beweging wordt voortgehouden door met de eerste voet en naderhand met de andere de grond te raken. Men zegt dat de moeite van den ryder onaanmerkelyk is. Een ervaren ryder kan acht mylen in een uur er mede afleggen op vlakke en harde grond; en op bergen drie mylen in een uur.

Wy leven zeker in eene eeuw van verbazende en wonderbare uitvindingen! wie zal een paal aanwyzen voor het vernuft en de bekwaamheid van den mensch. Doch hoe veel wy ons over de grootheid van zyn genie mogen verwonderen, protesteeren wy aller nadrukkelykst en ernstigst tegens zyne vernieuwingen in de *natuur!* de gene die een paard kan voortbrengen, kan ook zyne handen wenden tot de schepping van andere dieren, welke de onbeschryffelyke *orde der natuur* mogen verwarren en overrompelen.

Aanmerkelyke geboorte.—Op den 30sten Mei werd de huisvrouw van James Gordon, 122 Anthony Straat, New-York, verlost van drie zoonen, allen welken naar het schynt in welstand zyn.

OVERLEDEN.

De WelEdele Heer C. Ringeling, oud Raad dezer kolonie.

Curaçao den 14den July 1819.

The schooner Friendship, Shain, from this island, has safely arrived at Philadelphia.

Military Enthusiasm.—A novel circumstance, (says the St. Vincent Gazette of the 27th March) occurred on the militia parade-ground this morning—no less than the appearing of *two* colonels on the field to command the southern regiment. It seems that, during the absence of colonel Macdowel in Europe, a commission was granted to lieut. colonel Jackson, as colonel also, in the supposition that the former would not return; but colonel Macdowal not having been actually superseded, insists on his right to the command of the regiment, now that he intends remaining in the island,—and the late lieutenant colonel holds himself equally entitled to fill that high situation, from having received a commission to that effect. This led, as was naturally expected, to a good deal of confusion, and altercation, when both colonels appeared on the field; and, an explanation taking place, it was proposed by colonel Jackson that the merits of their respective claims should be left to the decision of the field officers of the other corps of militia, while colonel Macdowal wished it to be settled by the opinion of the officers generally of their own regiment. The difference, however, was finally decided in favour of the proposition, when a fresh objection was started, as to whom the command of the regiment should devolve in the interval: colonel Jackson wishing it to be left in the charge of the major, whilst himself and colonel Macdowal should retire from the field; which the latter declining, it was ultimately left for the decision of the officers present, who expressed their wish that col. Macdowal should remain in command of the field; by a majority of 10 to 5 Colonel Jackson then withdrew, and this unpleasant *fracas* thus terminated.

Ever since the restoration of the Bourbons, there has been growing up in France, a faction, now called the Ultra Royalist party, whose object has been to extirpate every particle of that liberty which has been implanted in the country since the revolution, to restore the clergy to their former wealth and power, to re-establish feudal rights, and render the monarchy as absolute, and as insecure as it was under the antient regime. This faction is chiefly composed of the proud nobles, who lost their importance and their estates by the revolution: we believe that among the various machinations to which they have resorted, may be set down the massacres of Protestants at Nismes, about three years ago. Of all the attempts they have hitherto made to alter the present constitution of France, the bodtest and the most likely to effect their object, was that proposition in the Chamber of Peers for altering the mode of electing the representatives of the people. This measure was directly hostile to the wishes of the king, who immediately saw that the support of the Deputies would not be a sufficient defence for that Constitution which it is the wish of his generous and patriotic heart to maintain.—The Deputies might pass laws, and the Peers might reject them: the Deputies might vote supplies, and the Peers would say—"we will allow no money to be raised;" and thus the government would be disorganized at once. The king therefore was obliged to do, what under other circumstances would be considered an act of folly and rashness; he was obliged to add to the obnoxious chamber, a number of members sufficient to counteract that dangerous spirit that pervaded it. It is said that most of these new Peers were adherents of Bonaparte; so were many of the Ultra Royalists, and none more so, than the canting Chateaubriand; but supposing them to be revolutionists, their presence in the chamber is a measure of necessity; and will operate as a salutary reaction upon that spirit of monkish despotism that would blast all the fair fruits of political happiness which are now likely to compensate the French people for an age of misfortunes.

The Attornies of London have recently met to form a society for the exclusion of the infamous from their ranks:—It would be well, as they are entitled to the name of gentlemen, that they constituted among their most reputable members a court of honour, which should take cognizance of those multiplied oppressions too generally practised by their brethren, to the eternal disgrace of the profession, and great affliction of humanity.

DIED—On the afternoon of Wednesday last the 14th instant, C. Ringeling, Esq. formerly a Member of the Supreme Council of this Colony.

From the Nederlandsche Staat's Courant of the 13th February, 1819.

GAZETTE DE FRANCE ET ANNALES POLITIQUES.

It will be seen from one of our daily prints, that general Renovales abandoned the independent party, and after making himself master of the vessels and equipments entrusted to his command, professed himself in favor of Ferdinand the 7th: we now insert a few authentic particulars respecting his conduct in New Orleans.

"This general had honorably fought for the independence of Spain, when assailed by Bonaparte; arraigned, however, as an accomplice in a conspiracy, and having lost the favor of Ferdinand, he took refuge in England, where he resided two years in a state of penury. He then turned his eyes towards America, and engaged in an expedition in behalf of the Insurgents. The speculators in London provided him with arms and the necessaries of life. His armament, one of the most formidable that left England, sailed from the River Thames in the month of July last, and arrived at New Orleans in September. Having ascertained the true state of the Insurgents, general Renovales, terrified at the cruelties and anarchy raging among those with whom he was going to associate, resolved openly to abandon the insurrectional party, and in concert with some of his officers, took possession of the ships, arms, and ammunitions belonging to the expedition, after which he couched a manifesto, whereof the following are the most prominent effusions.

"I had endeavoured to vindicate myself with the king, but was forced to leave Spain. No other resource was then left to me, than to sail for America, where I had spent some part of my youth, I imagined to find liberty there. I flattered myself to be subservient in the reconciliation of the parties. Agents of the insurgent governments engaged the speculators in London, to provide us with arms and provisions; they scarcely supplied us with what was most indispensable for the support of life, nay, they imposed the hardest conditions upon us, and even these were not regarded on their part.

"I no sooner arrived in this country, than my illusion disappeared; the so styled Liberators of America, are a set of ambitious men, who wish only to sway over their fellow-creatures; their enthusiasm is little less than hypocrisy: these murderers of human kind do nothing but destroy and desolate all. No, I will not advance one step further in the career of treachery and cruelty. The arms, the ships and the troops under my command, shall not undertake any hostile operations against the Spanish governments in America.

"The independence of the colonies is chimerical, I have beheld Spanish America happy and flourishing, in the enjoyment of genuine civic liberty; and at present, what a contrast! the Revolutionists have every where spread fire, murder, ruin, without achieving any one good purpose.

"Shall we, because we hate king Ferdinand, fancy ourselves criminal if we do not fight against him? Cannot we more nobly redress our wrongs? Our names have shone bright in the path of glory, they must not be tainted by the support of an evil cause. I protest that I shall continue to serve my country, faithful to the orders which I shall receive from the royal government; the greatness of our behaviour shall not pass unnoticed to the observation of H. C. Majesty. Spain will say of us, that if we had not incurred an error, we should not have given such noble proofs of atonement for the same.

"New Orleans, 20th October, 1818.

"MARIANO RENOVALES."

Scale of ages of the animal creation.—The following scale of the average duration of animal life is collected from Linnaeus, Buffon, and other celebrated writers of natural history:—

A hare will live	10 years	An ox (a curious fact)	20
A cat	10	Swine	25
A goat	8	A peacock	25
An ass	30	A horse from 20 to	30
A sheep	10	A pigeon	8
A ram	15	A turtle dove	25
A dog, from [illegible] to 20,		A partridge	25
and some [illegible] more.		A raven	100
A bull	15	An eagle	100

Of the goose, the following may be depended upon as a fact. There is a family living in Scotland, who are able to ascertain, that a goose had been kept in the family 70 years—they know it must be still older, but they fix this period, as being able to prove it incontestibly.

Authentic anecdote of the Duke of Wellington.

The following curious circumstance occurred to the above noble duke during a late visit at Hatfield House:—A farmer who had been much annoyed by the hunters riding across his corn, directed his shepherd to stake up and make fast all his gates that adjoin the roads. It so happened that the duke rode up to one of these gates, which the shepherd was lolling over, and who was directed by the duke to open the gate for him. The shepherd refused complying with the request, and desired him to go round, for he should not ride over his master's corn. The duke therefore rode off. When the man went home, his master enquired of him if he had stopped the hunters? "Aye, master," the shepherd answered, "that I have —and not only them, but also that soldier man that Bonaparte could not stop"—The farmer took an early opportunity of apoligizing to Lady Salisbury for the rudeness of his servant, and stated that had he been aware that the noble duke would have been out that day, his gates should not have been fastened, and at the same time mentioned what his man had said, which on being related to the duke, caused, as may be expected, a hearty laugh.

Legal advantages.—At a late Assizes at York, a cause went thither for twenty shillings. The plaintiff obtained a verdict in the most triumphant manner, the attorney was all exultation, and the plaintiff having come off conqueror—has been in gaol ever since for the expenses.

In the lamented year of the rebellion in Ireland, the year 1798, a judge was notorious for his severity to all the prisoners tried, and more for his gross partiality. One unfortunate wretch, who was brought before him, had met with some accident, in consequence of which his jaw bone, on one side, had become much enlarged. The judge, ambitious of sporting his wit, could not resist this opportunity, and therefore remarked to the prisoner's council, "his client would make an excellent lawyer, as be had so much jaw." "I do not know," replied the barrister, "whether he would do for a lawyer; but I am sure he would have made a bad judge, for his jaw is all on one side."

WY ALBERT KIKKERT, Commandeur van de Militaire Willem's Orde, Officier van het Legioen van Eer van zÿne Aller Christelÿke Majesteit, Vice Admiraal in dienst van zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Generaal en Admiraal en Chef over de Land en Zeemagt aldaar, enz. enz. enz.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Gelezen zÿnde eene missive van zÿne Excellentie den Minister voor het Publieke Onderwÿs, de Nationale Nÿverheid en de Kolonien, dd. 28sten Februarÿ 1819 No. 6-20, geleidende, tot onze informatie en tot narigt der regterlÿke Kollegien en beambten en van wien het verder zoude mogen aangaan, een extract uit het besluit van Zÿne Majesteit den Koning van den 17den Februarÿ 1819 La B4, waarbÿ wordt bepaald: dat in alle Zyner Majesteits kolonien, bezittingen en etablissementen, buiten Europa, voor meerderjarig zal worden gehouden, de gene die den ouderdom zal hebben bereikt, opwelken in het koningrÿk der Nederlanden, volgens de vigerende wetten, de meerderjarigheid verkregen wordt.

Is goedgevonden en verstaan: het vorenstaande op de gewone wÿze en plaatsen te doen publiceren en affigeren.

Gedaan op Curaçao den 5den Julÿ 1819, het Zesde jaar van zÿner Majesteit's regering.

(getd.) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van zÿne Excellentie.

(getd.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd in het Fort Amsterdam en in de Willemstad, dato utsupra.

(getd.) W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Secretarie Curaçao den 26sten Juny 1819.

HET wordt hierby bekend gemaakt, dat er een Brieven Zak ter Gouvernements Secretarie zal worden opgemaakt, om verzonden te worden met het Nederlandsch brik schip *Maria Jacoba, kapt. J. J. Bart*, en dat dezelve op Zaturdag den 17den July aanstaande des morgens ten acht uren precies zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Fiscaals's Kantoor, den 16den July 1819.

DE ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken, het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 19, en

De Ronde Broden 20 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 2den July 1819.

DE ondergetekende brengt mits deeze ter kennisse van het publiek dat de Firma van Beutner en Th. Jutting, niettegenstaande het ontydig afsterven van de eerstgenoemde op den 26sten April, . voor eerst zal blyven continueeren en door hem twede genoemde worden aangehouden. Zy die aan gemelde firma verschuldigt zyn, worden ernstig verzogt hunne Rekeningen te komen voldoen, en daar de ondergetekende ten volle vertrouwt dat hunne debiteuren wegens de inschikkelykheid, met hun gebezigt overtuygt zyn, zo hoopt hy ook, dat zy in geenen deelen tot eenige onaangenaame vervolging zullen aanleyding geeven.

THEODS. JUTTING.

Den 19den July 1819.

COMMISSARISSEN van het Fonds ter vernietiging der bewyzen van afgekeurde Johannissen, brengen by deze ter kennis van de belanghebbenden dat het Fonds voornoemd in staat is, eenige Gouvernements Ordonnantien of gedeelten derzelve in betaling te nemen, doch dat zulks ten langste tot primo Augustus aanstaande zal voortduren; werdende dus ieder belastingschuldige aangemaand ten spoedigste hunne rekeningen by het Fonds te voldoen, dewyl van hoogerhand aan Commissarissen is belast na het einde der aanstaande maand July tegen de agterstalligen geregteiyk te procedeeren.

Uit naam van Commissarissen voornoemd,

FERGUSON, Secretaris.

Den 3den July 1819.

"*FRIENDSHIP.*"

When fortune smiles, and looks serene,
'Tis—" sir, how do ye do?
" Your family are well, I hope,
" Can I serve them or you?"
But turn the scale—let fortune frown,
And ills and woes fly t'ye—
'Tis then—"I'm sorry for your loss,
" But times are hard—good bye t'ye."

IMPROMPTU.

On hearing that there had lately been an Earthquake at St. Helena.

Oh! St. Helena, well thy Rock,
At length, may feel an Earthquake's shock,
Upon that Rock to find
A man, whose deeds on Earth, through life.
So much with Nature were at strife,
They shocked all human kind.

DECLINE OF COMMERCE.

FROM AN AMERICAN PAPER.

The decline of commerce has been a subject of general complaint, and has been imputed to a variety of unsatisfactory causes. The situation of the world for twenty-five years past, will we think sufficiently account for this phenomenon. During this period, Europe has been engaged in a sanguinary and exterminating war; our whole continent has been a theatre of destruction.—It matters not, so far as the present question is concerned, which of the parties are the victors or the vanquished; both victors and vanquished *must be fed:* subsistence and cloathing must be obtained from a nation who is not a party in the contest. What is the wonder then if the commerce of a neutral power during such a season of storm and peril, thrives with unprecedented activity! what the wonder if extravagant prices for all the articles of subsistence and clothing are demanded and received?—When one nation has been persecuted with fire and sword to the waters' edge, and deprived of all supplies by land, what is the wonder if she pays exorbitantly for those supplies which the wind and the waves conspire to waft upon her shores? When peace once more wields her sceptre of olive, an entire change of scene inevitably takes place. Every independent power, instead of relying on precarious commerce for articles of food and cloathing, depends on the cultivation of its own resources. But the question may previously be put, is this a thing to be lamented? During seasons of such storm and tempest, let it be remembered that the spirit of rash adventure, so excited, cannot properly be called a commercial spirit; it is a spirit totally irreconcilable to that slow, cautious, progressive calculation by which mercantile fortunes are usually made when the world enjoys repose. If the vessel arrives in safety at the destined port, when the world is in arms, the profits of the voyage are so enormous, that they are more like the fortunate chances of a lottery, than any other mode of acquiring property.—The bait is too tempting, too fascinating to be resisted; and though ninety-nine who embark in such speculations fall the victims, yet if the hundredth is successful, the genius of enterprize fixes her knees and lynx-like eye, not on the glittering wrecks by which she is surrounded, but on the dazzling prosperity of the one successful candidate. This may be called rather an ocean lottery than commerce; it leads to a rash spirit of adventure, a species of desperate gambling. Those who have been engaged in such splendid adventures, look with loathing on the slow acquisition of steady and systematic commerce. How often have we heard our fellow citizens wish that the demon of destruction might be let loose on the European world again;—that rapine, and ruin, and desolation, and slaughter might stalk over the soil so recently polluted with blood;—that mangled limbs and mutilated carcasses might strew the field of battle: that more widows and orphans might shed unavailing tears; and that empires might be converted into sepulchres, for no other reason than to pick a profitable speculation from such a complicated mass of human misery.

But while we are imploring Heaven to create so much misery for our benefit; while we think that the tears of the orphan and of the widow may be fairly exchanged for a guinea in our pockets; let us remember, that in the future economy of Divine Providence, the case *may be reversed*; that we may be the suffering nation, and that Europe may be destined to speculate upon our sorrows. While we wish misery on the other side of the Atlantic, we may justly tremble lest Divine Providence should inflict it on this. Heaven has always been kinder to us, than we have been to ourselves.

The Times.—The following from Escaville's Baltimore Price Current of the 2d of June, presents a succint and faithful state of the times at the present moment:

The present number of the Price Current goes out with less confidence as to quotation of prices, than any heretofore published. The articles marked as usual with the* have been sold during the week, at the prices noted; but in these eventful times, one day knows not what another may bring forth, they should not be confided in as lasting.

The distresses pervading the whole commercial world, and from which this city has heretofore been particularly favored, has within the week been felt in its most direful form, the effects have tended to paralyze commerce in a degree unforeseen by the best calculators.—The pressure of the Banks, their contraction of discounts, and finally the late arrangement of *the United States Bank*, have brought every thing to a pause; several of the oldest and most enterprizing houses have suspended their operations for the time. The effects to be produced are fervently expected to be lastingly beneficial, as shewing forcibly the real value of money, reducing and regulating pari pasu the prices of provisions and labor, and equalizing them with the markets abroad and at home.

The profits drawn on Domestic Produce of late years have nearly all resulted to the Farmer's account, whilst the Merchant at every risk and hazard, saddled with enormous expenses, has for years been the loser both in exports and returns.

The present state of affairs (the very good prospects of a bountiful Harvest being also at hand) it is hoped will so open the eyes of the Merchants, to use a trite phrase, they may see "to count the cost," before embarking too deeply again.—We have the example of Europe before us and the consequences—if it were needed."

The London Courier of the 12th of April, says—An attempt has been made to poison the emperor of Austria, in his passage through Mantua. This diabolical design, it seems, was meditated by a set of reformers, called the Carbonari, certain united individuals who imagine that Italy can never be well governed till all its various states are united under our sceptre. The political relations of the House of Austria with the north of Italy are an obstacle in the way of this scheme—and with a degree of folly equalled only by the design, it appears to have been believed that destroying the head of that house would annihilate, also, the matured policy of Europe which determined the existing condition of Italy. The absurdity of this supposition might excite only our derision, were it not for the profligacy of intention with which it is united. Assassination seems to be a growing favorite with the professors of liberal doctrines all over the world. It is an expeditious remedy for suppositious wrongs, well suited to the motives of those who complain. And we observe, there is always a mischievous spirit of ingenuity at work to contrive palliatives for the abhorrence of mankind at such attrocities. Thus the Morning Chronicle thinks it "at least as probable, that the conspiracy alluded to has been charged upon the members of this sect of secret society, as a pretext to justify still harsher measures against them, as that any of them had actually compassed the death of the emperor of Austria."

St. Petersburg, March 20.—The government is fitting out two expeditions for scientific researches in remote seas. Each will consist of 2 ships—one of them is designed to make discoveries towards the North Pole. The commissioners are not yet appointed, but such an eagerness to partake in them prevails in the navy, that above 60 officers of the Imperial fleet have applied to the Minister of Marine to be employed in these expeditions.

Tea plant.—C. S. Rafinesque, a distinguished Botanist, proposes the introduction and cultivation of the tea plant, in the Southern and Middle States of America. He expresses the utmost confidence in its complete success.

The Jews.—In the year 1200, in the reign of Edward I. the property of all the jews in England was confiscated to the use of the crown; 280 of them were hanged in one day, charged with adulterating the coin. Above 15,000 of these unfortunate people, in that reign, were plundered of all their wealth, and banished the kingdom. In the year 1818, in the reign of George III. Mr. Rothchield, a celebrated jew, was at the head of most of the loans to the European kings and emperors. How remarkably do these facts speak in favor of the progress of liberal and enlightened opinions in this country.—*London paper.*

The world's compliment.—A person near Clermont, (N. Y.) in one of his walks on a pleasant day, came to a distant neighbour, a rich Frenchman. The common salutations were past, and the Frenchman said, O yes, one very fine day! Why you no ride? The person observed he had no horse. You got no horse! he replied. Why you no borrow my horse! I will lend you my horse when you want to ride, my good zeir! The person thanked him, and in a few days came to borrow his horse as he had to go eight or nine miles: After observing he should like to borrow his horse, as he politely offered a few days ago. Eh! replied the Frenchman, you borrow my horse! for what you borrow my horse! if I did say, you borrow my horse, you are very welcome to the compliment!

Is not this very much like the value of many professions of friendship, and assistance with which we are served in the world, by seemingly good friends, who are profuse in their professions of kindness, but when you come to the trial, you are only "*welcome to the compliment.*"

On Ignorance.—Ignorance is the greatest of all evils, because it tends to augment and perpetuate every other evil, by precluding the possible entrance of all good. Its fatal influence, not only indisposes the mind to exertions for its own deliverance, but also excites a malignant opposition to every effort to enlighten mankind. Men love this darkness rather than light, because it conceals the dimensions of danger, favours the slumber of indolence, and smoothes the dreams of folly. And so completely does long continued ignorance tend to disqualify the mind for improvement, that it is only in the earlier stages of life, that it is capable of being trained by the patient process of education, to habits of intelligence. It is vain to endeavor to operate any great moral change, or intellectual improvement on the full-grown population of any community.—Their characters are fixed; their faculties have ceased to be progressive; the range of their ideas has already taken the form and pressure, the hue, and colouring, and direction, of their previous education; and cannot tolerate any innovation upon their long prejudices, and circumscribed customs. It is with you, nay, with childhood, the labours of the preceptor must begin; for to them in a great measure, is the successful prosecution of intellectual and moral culture confined. "He (observes Dr. Johnson,) who voluntarily continues in ignorance, when he may be instructed, is guilty of all the crimes and follies which ignorance produces; as to him who extinguishes the night fires of a beacon, are justly to be imputed all the calamities of the shipwreck occasioned by the darkness." It is by the diffusion of general information alone, that the understanding can be improved in all its faculties; that the thoughts which now only occasionally appear to the secluded speculations of a few solitary thinkers, can be communicated from intellect to intellect concentrated in strength, and brightened in reflected splendour; so that an uninterrupted chain of progressive improvement ma yunite together all the intelligent minds of an enlightened community.

Remarkable birth.—On the 30th May, the wife of James Gordon, 122 Anthony-street, New York, was brought to bed of Three Sons, all of whom had the appearance of doing well.